

[Knud Lind]

Det er nogle af de ting, som jeg synes er meget uheldige, men i særdeleshed må jeg jo nok sige, at når man sætter promillen op til de 2, så giver man folk en falsk formening om, at nu kan de egentlig talt reelt drikke disse 10 øl, idet vi skal regne med, at de i det tidsrum, hvor de drikker de 10 øl, også forbrænder, afhængigt af deres legemes størrelse, et vist kvantum spiritus; man regner med, at man i gennemsnit forbrænder en øl pr. time. Nu er der jo ikke ret mange, der når at drikke 10 øl på en time, men de kan godt gå lidt længere, og det vil sige, at de i realiteten også kunne drikke lidt mere.

Så er der til slut den sidste kategori, hvor forsvarsadvokaten ligesom kunne plædere for, at pågældende røg op over. Skal De drikke, så drik helst over 10 øl, helst 15 øl, så De ryger over, for så får De nemlig kun de 14 dages hæfte. Det er desværre kedeligt, det, som er lavet her, og jeg mener, at det kun er udsprunget af, at man har de lokale- og mandskabsmangler. Det er et spørgsmål, om ikke der havde været nogle af statens bygninger, som man kunne have brugt, så man kunne have haft nogle lempeligere afsoningsvilkår. Jeg mener ikke, at folk, som er blevet dømt for spirituskørsel, er samme klientel som andre, der har nogle hårde straffelovsovertrædelser.

Ud over det mener jeg også, at når man ønsker at forlænge frakendelsesperioden, kan man slet ikke overskue det, for reelt er det sådan, at hvis hver især her spørger sig: hvor mange gange er jeg blevet standset for kontrol af kørekort, så vil man opdage, at der godt kan gå år imellem, og det vil sige, at risikoen for at blive standset og blive kontrolleret er meget lille.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Alle høringssvarene vil naturligvis som sædvanlig blive fremsendt til retsudvalget, og så tror jeg at vi bedre kan foretage den nøgterne bedømmelse af dem, som jeg synes vi trænger til.

Jeg synes, at den debat, der har været om forholdet mellem bøder og hæfte set i relation til den generalpræventive effekt, har været interessant, for den har jo faktisk vist, at der måske har været et vist skred i udviklingen, at man i hvert fald i nogle kredse, og måske i ret brede kredse, anser en alvorlig

bøde for at være en alvorligere sag end en ganske kort hæftestraf. Jeg har personlig stillet mig noget tvivlende over for den opfattelse, men jeg må sige, at efterhånden har jeg hørt den fra så mange sider, at der måske er noget rigtigt i, at man ofte betragter en alvorlig bøde som noget, der slår hårdere end en ganske kortvarig hæftestraf.

Jeg tør ikke sige, fru Mette Madsen, om venstre tog et specielt forbehold, da man behandlede aktstykket nr. 20 i finansudvalget, men hvis man har taget et forbehold for så vidt angår dem, der er idømt spiritusdomme, hæftestraf i anledning af spirituskørsel, så har det været et ganske gevaldigt forbehold, for det er jo i virkeligheden 5.000–6.000 ud af de ca. 7.000, der venter på at komme til afsoning, som er dømt spiritusbilister. Jeg ved ikke, hvordan vi skulle kunne opfylde finansudvalgets flertals ønske, hvis vi fuldstændig skulle undtage spiritusbilisterne. Jeg tror ikke, det kunne lade sig gøre.

Vi er meget opmærksomme på at søge at finde frem til enklere lokaliteter med henblik på afsoning, således som man også i debatten har opfordret os til.

Hensigten er, hvis dette lovforslag gennemføres, ikke fuldstændigt at benåde dem, der er idømt hæftestrafte inden for de relevante grænser, men at benåde dem eller rettere give dem et tilbud om benådning mod betaling af denne klækkelige bøde, og det er, så vidt jeg har forstået, i overensstemmelse med praksis i lignende tilfælde tidligere.

Man kan ikke som bødedømt frit vælge hæfte i stedet; man kan komme i hæfte i stedet for, man kan komme til at afsone forvandlingsstraffen, hvis det offentlige forgæves har prøvet at inddrive bøden, men kun derefter. Der er altså ikke noget frit valg.

For så vidt angår fru Aase Olesens bemærkninger om »kriminalindkomsten« skal jeg sige, at det, man ved eller i løbet af et dommermøde har fundet frem til – jeg præciserer, at det er dommerne, der fastsætter bødestørrelserne – er, at den indkomst, der skal danne grundlaget for bøden, skal være bruttoindkomsten, og man siger i den forbindelse, at heri ligger, at hensyn ikke tages til særlig store fradrag begrundet i afskrivningsmuligheder, dyre parcelhuse, lystbåde etc., men at der, som jeg sagde, lægges vægt på tiltaltes almindelige levestandard, og det sker naturligvis ud fra et ønske om reelt at drage om-